

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10Cpr/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812205455
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2013:7812205455.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu Q. Š., K. XX.XX.XXXX, O. Y. XX, právne zastúpený advokátom JUDr. Ladislavom Csákóom, Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava, proti žalovanému Občianske združenie pre ochranu a rozvoj rómskych tradičných remesiel na Slovensku, Šafárikova 6, 048 01 Rožňava, IČO: 31 267 491, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, takto

rozhodol:

Určuje, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu so žalovaným zo dňa 19.04.2012 je neplatné.

Zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške 280,90 € v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 642,28 € trov právneho zastúpenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, platbou u právneho zástupcu žalobcu JUDr. Ladislava Csákóa.

Zaväzuje žalovaného uhradiť na účet tunajšieho súdu trovy štátu vo výške 1,30 €, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Zaväzuje žalovaného uhradiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok výške 116,00 €, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca v konaní žiadal, aby súd vydal rozsudok, ktorým by určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu žalovaným zo dňa 19. 04. 2012 je neplatné, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov a zároveň uložil žalovanému povinnosť nahradiť mu trovy konania. V žalobe uviedol, že na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.08.2011 uzatvoril so žalovaným pracovný pomer na vykonávanie práce - výrobu úžitkových predmetov (košíkár) s dňom nástupu do práce 01.08.2011. Pracovný pomer sa uzavrel na dobu určitú a to do dňa 29.07.2013 s miestom výkonu práce v Roštári (chránená dielňa). Bola dohodnutá mesačná mzda vo výške 140,35 € vyplácaná vždy k 15. dňu mesiaca. Okamžitým skončením pracovného pomeru zo dňa 19.04.2012 došlo zo strany žalovaného ku dňu jeho doručenia k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Žalovaný svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 16.04.2012 a dňa 18.04.2012 bez uvedenia akýchkoľvek dôvodov prácu v chránenej dielni nevykonával, aj keď vzhľadom na jeho tvrdenie mu práca na uvedené dni bola zadaná. Ďalej žalovaný uviedol, že bez uvedenia dôvodu v týchto dňoch opustil

prevádzku predčasne. Skutočnosť, že prevádzku (ako aj ostatní jeho spolupracovníci) v dané dni opustil predčasne sa zakladá na nepravdivom a zavádzajúcom tvrdení žalovaného, vzhľadom na to, že dané dni bol na pracovisku a vykonával svoju prácu. Dňa 19.04.2012 jeho kolegovia ako aj on dostali pokyn od p. Q.. X. Č. spočívajúci v príkaze na opustenie pracoviska s tým, že už nie sú finančné prostriedky na zabezpečenie ďalšieho chodu prevádzky. Zároveň p. Č. potom ako celý areál pred zamestnancami žalovaného (čoho sa zúčastnil aj on osobne) zatvoril, resp. uzamkol kladkou, vyhlásil, že všetkým pracovníkom bude doručená výpoveď. Následne na jeho adresu bolo žalovaným zaslané okamžité skončenie pracovného pomeru datované dňom totožným s vyhlásením Q.. Č., t. j. 19.04.2012. Podľa jeho vedomostí rovnakú zásielku obdržali aj ostatní jeho spolupracovníci. Je presvedčený, že svojim konaním žalovanému nedal žiaden dôvod k skončeniu pracovného pomeru a už vôbec nie k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Táto situácia, t. j. dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru sa vyskytla tiež u jeho kolegov z práce, zrejme nasvedčuje o nekalom úmysle jeho zamestnávateľa spočívajúceho v obchádzaní zákona, resp. o nezákonnom postupe zo strany zamestnávateľa s cieľom prepustiť časť svojich zamestnancov a zároveň týmto spôsobom plne sa vyhnúť vyplateniu nárokov prislúchajúcich zamestnancovi pri skončení pracovného pomeru. Do pozornosti dáva tiež konanie žalovaného, ktorým došlo z jeho strany k ďalšiemu závažnému porušeniu jeho práv vyplývajúcich z pracovnej zmluvy a to tým, že výplatu za mesiac február 2012 obdržal poštovou poukážkou zo dňa 07.05.2012. Výplata za mesiac február, marec, apríl 2012 mu doposiaľ nebola uhradená ani len sčasti. Majúc za to, že žalovaný s ním neplatne skončil pracovný pomer, vznikol mu v zmysle § 79/4 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZP“), nárok na náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov, ktorého výšku preukáže v priebehu konania, náhradu mzdy za nevyčerpanú alikvotnú časť riadnej dovolenky, hodnotu stravovacích poukážok, ktoré mu za odpracované dni prislúchajú.

Podaním zo dňa 05.10.2012 žalobca vyčíslil svoj nárok na náhradu mzdy vo výške 280,90 € za výpovednú dobu dvoch mesiacov v zmysle ust. § 134 ZP.

Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril tak, že Občianske združenie malo dohodu s úradom práce sociálnych vecí a rodiny zo dňa 02.08.2011 o poskytnutí príspevku na zriadenie chránenej dielne podľa zákona o službách zamestnanosti. Vytvorili 7 pracovných miest pre občanov so zdravotným postihnutím. Dohoda znela na refundáciu režijných prevádzkových nákladov a mzdy pre pracovníkov. Počas polroka znášali všetky náklady spojené s prevádzkou pracoviska z vlastných peňazí ako súkromné osoby, keďže im úrad nič nerefundoval. Dostali sa do finančných problémov. Žalobcu určili do pozície predáka, ktorý zadával úlohy a nákupy náradia. Žalobca bol však napriek tomu stále nespokojný, mal nadštandardné požiadavky na prácu, materiál a náradie, pritom nastúpil do práce len preto, aby zneužíval sociálny systém pre zdravotne postihnutých. Upozorňovali pracovníkov na zlú spoluprácu s úradom práce, pričom žalobca často chodil žalovať a vymýšľal nezmyselnosti, na základe ktorých im boli nariadené rôzne kontroly a pozastavovali refundácie platieb. Počas pôsobenia v dielni pritom žalobca odpracoval najmenej hodín a navádzal aj ostatných k nečinnosti. Týchto pracovníkov samozrejme prepustili a napokon zrušili dielňu a prepustili aj ostatných pracovníkov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi.

Žalovaný sa na nariadených pojednávaniach dňa 26.09.2012, 18.02.2013, 24.04.2013, 29.04.2013 nezúčastňoval, pričom však svoju účasť ospravedlňoval pracovnou vyťaženosťou a neprítomnosťou na území republiky. Zasielal písomné stanoviská, v ktorých uvádzal, že sa určite vyjadrí, nakoľko aj v iných veciach už bol na pojednávaniach, kde uznal neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 25.04.2013 vyplýva, že súhlasí s neplatnosťou okamžitej výpovede z práce a následne aj s náhradou mzdy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom svedkov:

Svedok G.Á. S., uviedol, že bol kolega žalobcu a pracovali spolu u žalovaných. Zo začiatku keď tam pracovali to ako tak šlo, ešte bola aj výplata, aj keď nebolo všetko v poriadku. Problémy začali koncom

roka 2011 tak, že neboli peniaze, nebol ani potrebný materiál na prácu a boli zlé pracovné podmienky. Ohľadom neplatného skončenia pracovného pomeru podal žalobu a súd mu vyhovel. Výpoveď bola rovnaká ako u žalobcu, pričom sa v nej uvádzalo, že 16.04. a 18.04.2012 neboli riadne na pracovisku a nevykonávali žiadnu prácu. Potvrdil, že stále boli v práci a robili riadne to čo bolo zadané. Všetko bolo len o tom, že nemali peniaze a tak sa ich chceli nejako zbaviť. Posledný deň, keď išli do práce, kolegovia už stáli pred dielňou a poverený predstaviteľ dielne povedal, aby ani z auta nevystupovali, že sú prepustení a dostanú výpovede. Preto šli na úrad práce sa pýtať, že čo s nimi bude, kde im povedali, že takto sa pracovný pomer nemôže skončiť, a že to bude neplatné. Preto sa obrátil na súd a uspel. V dni, ktoré boli uvedené v okamžitom skončení pracovného pomeru počkali na povereného zamestnanca ktorý dielňu zavrel a potom odišli, teda nie skôr. Žalovaný mu dlhuje ešte peniaze za február, marec, apríl a dvojmesačnú náhradu mzdy.

Svedok Š. F. uviedol, že tiež bol kolegom žalobcu. Robil v chránenej dielni z dreva traktoríky a vence z papiera. Problém bol v tom, že nemali dost' materiálu. Tiež dostal okamžité skončenie pracovného pomeru a tiež podal žalobu. Vytýkalo sa v ňom, že 16.04. a 18.04. 2012 nepracovali a odišli skôr, čo však nie je pravda. Všetci boli riadne na pracovisku, ale dňa 19.04.2012, keď ráno došli do práce, tak hneď im bolo oznámené, že ani nemajú vystupovať z auta, že skončili a dostanú písomnú výpoveď. Riadne boli v práci a čakali čo im pridelia počas pracovnej doby. Žalovaný dlhuje svedkovi výplatu a odchodné s náhradou mzdy za dovolenku.

Svedok B. I. uviedol, že tiež pracoval v chránenej dielni so žalobcom. Riadne chodil do práce, čo bolo pridelené na prácu to sa vykonávalo. Rovnako dostal skončenie pracovnej zmluvy a tiež podal žalobu. Nie je pravdou, že by v dňoch 16.04.2012 a 18.04.2012 nepracovali, keďže riadne boli na pracovisku a vykonávali čo im zadali. Ráno 19.04.2012 prišli do práce a bolo im oznámené, aby ani nevystupovali z auta, že dostávajú výpoveď. Pri ukončení zmeny bol stále taký systém, že do 15:30 hod sa pracovalo a potom sa odchádzalo preč. Skôr z práce než dielne zamkol poverený zamestnanec sa nedalo odísť. Žalovaný mu dlhuje mzdu za február, marec a apríl, taktiež vyplatené odstupné resp. náhradu za výpovednú dobu. Svedok si uplatnil svedočné vo výške 1,30 €.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi a to pracovnou zmluvou zo dňa 01. 08. 2011, okamžitým zrušením pracovnej zmluvy zo dňa 19. 04. 2012, výpisom žalovaného z registra organizácií, Správou od úradu práce sociálnych vecí a rodiny zo dňa 05.11.2012, rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 4Cpr/2/2012-49 zo dňa 20.11.2012.

Pracovná zmluva zo dňa 01.08.2011 preukazuje vznik pracovného pomeru medzi žalobcom a žalovaným na dobu určitú do 29.07.2013 za mesačnú mzdu vo výške 140,435 €.

Okamžité zrušenie pracovnej zmluvy zo dňa 19.04.2012 uvádza, že v dňoch 16.04.2012 a 18.04.2012 žalobca bez uvedenia akýchkoľvek dôvodov prácu v Chránenej dielni nevykonával, aj keď mu bola práca zadaná a zároveň bez uvedenia dôvodov opustil pracovisko predčasne. S ohľadom na uvedené skutočnosti zrušil žalovaný pracovný pomer okamžitým skončením pre obzvlášť hrubé porušenie pracovnej disciplíny zo strany žalobcu.

Správa úradu práce sociálnych vecí a rodiny (ďalej len „ÚPSVaR“) zo dňa 05.11.2012 uvádza, že žalobca bol u žalovaného na pracovnom mieste „stolár“ od 01.08.2011. Na základe dohody medzi žalovaným a ÚPSVaR Rožňava refundoval žalovanému cenu práce pre žalobcu za mesiace 08, 09, 12/2011, 01/2012 v celkovej výške 552,26 €. Žalovaný predložil ÚPSVaR Rožňava dňa 15.05.2012 doklad o okamžitom skončení pracovného pomeru so žalobcom zo dňa 19.04.2012. Keďže žalovaný prestal spĺňať podmienky v zmysle ust. § 55 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti ÚPSVaR Rožňava s účinnosťou od 01.06.2012 zrušil žalovanému postavenie chránenej dielne.

Tunajší súd rozhodol v konaní č.k. 4Cpr/2/2012-49 zo dňa 20.11.2012 v obdobnej veci tak, že určil takéto skončenie pracovného pomeru za neplatné.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žaloba ohľadom neplatného skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy je dôvodná, preto jej vyhovel.

Podľa ust. § 68 ods. 1, 2 Zákona č. 311/2001, Zákonníka práce (ďalej ZP):

(1) Zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne a to iba vtedy, ak zamestnanec

a) bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin,

b) porušil závažne pracovnú disciplínu.

(2) Zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ustanovenia § 63 ods. 4 a 5.

Podľa ust. § 70 ZP, okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

Súd dospel k záveru, že pracovný pomer medzi žalobcom a žalovaným bol neplatne skončený právnym úkonom žalovaného a to okamžitým zrušením pracovnej zmluvy zo dňa 19.4.2012. Okamžité zrušenie pracovnej zmluvy bolo dané podľa § 68 ods. 1 písm. b) ZP, podľa ktorého je možné okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu. Vykonaným dokazovaním však žalovaný v konaní nepreukázal, že by žalobca závažne porušil pracovnú disciplínu, nakoľko tvrdenia žalovaného v písomnom vyhotovení Okamžitého zrušenia pracovnej zmluvy z 19.4.2012, že žalobca 16.4. a 18.4.2012 nevykonával prácu a bez uvedenia dôvodu predčasne opustil prevádzku, neboli dokázané. Toto tvrdil len žalovaný a žalobca a svedkovia popierali dôvody na okamžité zrušenie pracovného pomeru. Navyiac žalovaný v konaní uznal neplatnosť skončenia pracovného pomeru. Preto bolo potrebné žalobe vyhovieť.

Žalobca si uplatnil náhradu mzdy vo výške 280,90 € za výpovednú dobu dvoch mesiacov v zmysle ust. § 134 ZP.

Podľa ust. § 79 ods. ZP:

(1) Ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

(2) Ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

(3) Ak zamestnávateľ skončil pracovný pomer neplatne a zamestnanec netrvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával, platí, ak sa so zamestnávateľom nedohodne písomne inak, že sa jeho pracovný pomer skončil dohodou, ak

a) bola daná neplatná výpoveď, uplynutím výpovednej doby,

b) bol pracovný pomer neplatne skončený okamžite alebo v skúšobnej dobe, dňom, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

(4) V prípadoch ustanovených v odseku 3 písm. b) zamestnanec má nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného zárobku podľa § 134 za výpovednú dobu dvoch mesiacov.

Podľa ust. § 134 ods. 1, 2 ZP:

(1) Priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len "priemerný zárobok") zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období.

(2) Rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

Súd zistil, že mesačná mzda žalobcu bola vo výške 140,435 € (dohodnutá v pracovnej zmluve), pričom podľa ust. § 79 ods. 4 ZP priznal žalobcovi náhradu mzdy vo výške 280,90 €, čo predstavuje náhradu mzdy za výpovednú dobu dvoch mesiacov.

Podľa ust. § 137 Zákona č. 99/1963, Občianskeho súdneho poriadku (OSP), sú trovy konania najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Súd priznal trovy konania podľa § 142 ods. 1 OSP, úspešnému účastníkovi, ktorý má právo na náhradu účelne vynaložených trov konania proti účastníkovi, ktorý úspech vo veci nemal..

Žalobca si uplatnil náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia podľa ust. § 11 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Advokátska tarifa“) za nasledovné úkony:

1. príprava a prevzatie právneho zastúpenia 58,69 €

(Podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify, 1x režijný paušál vo výške) 7,63 €

2. písomné podanie žaloby na súd zo dňa 10.05.2012 58,69 €

(Podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify, 1x režijný paušál vo výške) 7,63 €

3. účasť na pojednávaní dňa 26.09.2012 v čase od 09:00 do 09:30 hod. 58,69 €

(Podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify, 1x režijný paušál vo výške) 7,63 €

4. písomné podanie na súd - stanovisko zo dňa 19.09.2012 58,69 €

(Podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify, 1x režijný paušál vo výške) 7,63 €

5. písomné podanie na súd - Podanie zo dňa 05.10.2012 58,69 €

(Podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify, 1x režijný paušál vo výške) 7,63 €

6. účasť na pojednávaní dňa 18.02.2013 v čase od 09:00 do 10:05 hod. 60,07 €

(Podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify, 1x režijný paušál vo výške) 7,81 €

7. účasť na pojednávaní dňa 24.04.2013 v čase od 13:30 do 13:40 hod. 60,07 €

(Podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify, 1x režijný paušál vo výške) 7,81 €

8. účasť na pojednávaní dňa 29.04.2013 v čase od 08:15 do 08:30 hod. 60,07 €

(Podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify, 1x režijný paušál vo výške) 7,81 €

Spolu: 535,24 €

DPH vo výške 20 %: 107,04 €

(V súlade s ust. § 18 ods. 4 uvedenej Advokátskej tarify bola priznaná i daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % z odmeny.)

Celkom: 642,28 €

Súd preskúmal vyúčtovanie a zistil, že je v súlade s Vyhláškou 655/2004 Z.z.

Svedok B. I., bytom Š. si na pojednávaní dňa 18.02.2013 uplatnil svedočné vo forme náhrady za cestovné výdavky vynaložené na cestu na pojednávanie vo výške 1,30 €.

Podľa ust. § 139 ods. 1 OSP, majú svedkovia právo na náhradu hotových výdavkov a ušlého zárobku (svedočné). Toto právo zaniká, ak sa neuplatní do troch dní od výsluchu alebo odo dňa, keď bolo svedkovi oznámené, že k výsluchu nedôjde. O tom súd musí svedka poučiť.

Keďže si svedok uplatnil svedočné včas a v súlade so zákonom, súd mu priznal svedočné vo výške 1,30 € , pričom jeho úhradou zaviazal žalovaného podľa § 148 ods. 1 OSP, podľa ktorého: štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil.

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov je od poplatku oslobodený navrhovateľ v konaní o náhradu škody z pracovného úrazu a choroby z povolania, v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru alebo štátnozamestnaneckého pomeru a pri uplatnení nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru alebo štátnozamestnaneckého pomeru.

Keďže v danom prípade bol žalobca od platenia súdneho poplatku v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru oslobodený, súd na úhradu súdneho poplatku z podaného návrhu vo výške 116,00 € zaviazal žalovaného podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava (§ 204 ods. 1 OSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na

súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. (všeobecné náležitosti § 42 ods. 3 OSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (osobitné náležitosti § 205 ods. 1 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 6 ods. 4 zákona č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).